

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w R.
przeciwko G. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 września 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7500 (siedem tysięcy pięćset 00/100) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania

sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód Syndyk masy upadłości M. Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w R. powołał się na istotne zagadnienie prawne, wyrażające się w pytaniu: „Czy pomimo wydania w sprawie jednoznacznej opinii biegłych, iż wykonane przez powoda prace nie były objęte zakresem umowy, oraz - iż nie dało się przewidzieć konieczności wykonania robót dodatkowych, Sąd może zakwestionować wnioski zawarte w opiniach w oparciu o uznanie, iż opinie te nie mogą być miarodajne, ponieważ zostały one wyrażone bez należytego uwzględnienia treści umowy i całokształtu okoliczności faktycznych sprawy?”. Wskazał ponadto na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej związanej z dokonaniem ustaleń wbrew treści i wnioskowi opinii biegłych oraz ze względu na zaniechanie przez Sąd zastosowania art. 632 § 2 k.c.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, tak, aby jego rozstrzygnięcie mogło uzyskać ogólniejsze znaczenie, a zarazem odpowiadać ustalonemu stanowi faktycznemu sprawy. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen i możliwych wariantów interpretacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl., z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, niepubl., z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, niepubl., i z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, niepubl.).

Przyczyna kasacyjna w postaci oczywistej zasadności skargi wymaga z kolei wykazania, że zaskarżone orzeczenie jest ewidentnie wadliwe, w sposób

widoczny dla każdego przeciętnego prawnika, już na pierwszy rzut oka (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52 i z dnia 22 marca 2001 r., VCZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Bliższa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwalała przyjąć, by skarżący wykazał twierdzone przyczyny kasacyjne.

Przyczyny te - w części, w której odnosiły się do dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny opinii biegłych - pozostawały w logicznej sprzeczności. Nie można twierdzić, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w sytuacji, w której przyjęte przez Sąd *meriti* stanowisko ma jednocześnie stanowić - zdaniem skarżącego - podłoże istotnego zagadnienia prawnego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2011 r., II UK 24/11, niepubl., z dnia 29 lipca 2015 r., I CSK 980/14, niepubl., z dnia 5 października 2016 r., III CSK 192/16, niepubl., i z dnia 18 października 2016 r., I UK 466/15, niepubl.). Niezależnie od tego należało zauważyć, że przedstawiony przez skarżącego problem miał charakter kazuistyczny, był osadzony jednoznacznie w okolicznościach sprawy, w której wydano zaskarżone rozstrzygnięcie, a ponadto we wniosku nie wskazano żadnych możliwych kierunków jego rozstrzygnięcia ani przemawiających za nimi juredycznych argumentów, poglądów orzecznictwa lub doktryny.

Z kolei w zakresie, w którym skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej mającą wynikać z niezastosowania art. 632 § 2 k.c., w motywach wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie podjęto nawet próby wykazania, z czego - w tym kontekście - miałyby wynikać nieprawidłowość zaskarżonego wyroku, a tym bardziej, dlaczego nieprawidłowość ta miałyby mieć kwalifikowany charakter i prowadzić do oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Co więcej, przepis art. 632 § 2 k.c. nie został w ogóle przywołany w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podkreślenia wymaga przy tym, że orzekając o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy bada wyłącznie przyczyny kasacyjne i ich motywy, nie wnika natomiast w uzasadnienie podstaw kasacyjnych, których ocena jest warunkowana uprzednią pozytywną

decyzją w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, niepubl., z dnia 18 marca 2015 r., III CSK 412/14, niepubl., i z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 w związku z art. 98, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

as]

jw